

జస్ ఫర్ ఎ ఛేంజ్

- కె.బాలకృష్ణ

“నువ్వేం చేస్తావో నాకు తెలీదు,
అమూల్య నాక్కావాలి...”

నీకు బాగా థిక్యెస్టు ఫ్రెండు కదా. ఆమాత్రం హెల్త్ చేయలేవా? ఎనీవే ఐయామ్ స్పీసింగ్ ఏత్ హెర్ టు నైట్ అంటూండగా కారు స్టార్టుయింది. తరువాత మాటలు గాల్లో కలిసిపోయాయో నాకు సరిగ్గా విని పించలేదో మొత్తానికి ఆ షాకులో ఎంత సేపున్నానో తెలియదు.

“ఏమిటి సరూ! ఏమిటో మీవారి మీద మరీ ప్రేమ ఎక్కువయి పోయి నట్టుంది. శ్రీవారి కారు ఈసరికి ఆఫీసుకు చేరుకున్నా అమ్మగారు వీధి గుమ్మంలోనే వుండిపోయారు. రాత్రి జ్ఞాపకాలా!” నా భుజాలు పట్టిచిలిపిగా కుదుపుతూ అడిగింది అమూల్య.

ఏమని సమాధానం చెప్పను? అసలేం మాట్లాడను? మౌనంగా హాల్లోకి నడిచేను.

“ఏయ్ మాన్. ఏంటే అలా డీలా అయిపోయావు. ఏవీథింగ్ సీరియస్?” ఈసారి నా కళ్ళలోకి నూటిగా చూడానికి ప్రయత్నం చింది అమూల్య. కళ్ళలో సుదులు తిరుగుతున్న కన్నీటి తెరలు. బొట్లు బొట్లుగా చెంపను తాకుతూ జారి పోతున్నాయి.

“స్టేజ్ సరూ. వాట్ హాపెండ్. నాతో చెప్పనా?” గోముగా పసి పాపను బుజ్జగించినట్టు నన్ను బుజ్జ గిస్తూ అడిగింది.

ఎలా చెప్పను? నిన్ను మా వారు ఈ

రాత్రికి కావాలంటున్నారని చెప్పనా! నా మీద నమ్మకంతో నాల్గయి నొక్కడాన్నే హైదరాబాద్ పంపించాడు. ఇంతకు ముందు వచ్చిన వ్వాడు మా వారి దృష్టిలో పడకుండా వెళ్ళిపోయింది. గనుక ఇద్దరం బతికి బట్టకట్టాం. ఇవ్వాడు ఆయన చూశారు. ఆయన నిర్ణయించుకున్నారూ మొంది మనిషి-అనుకున్న దాన్ని సాధించే విషయంలో ప్రాణాన్ని సైతం లెక్క చేయరు. నాకున్న మంచి స్నేహితురాలు అమూల్యకు ఈ విషయం చెబితే? నన్నూ నా కాపురాన్ని ఎంత అసహ్యించు కుంటుంది. మళ్ళీ జీవితంలో నా మొహం చూస్తుందా? లక్ష ఆలోచనలు. నరాలు చిట్టి పోతున్నాయి.

“నీలో నువ్వే ఆలోచించుకుంటే పరిష్కారం డొరుకుతుందా పంజా” అంది సీరియస్ గా. ఈసారి అమూల్య ముఖంలో సీరియస్ నెస్ చోటు చేసు కుంది. నా కాపురం గురించి తెలుసుకోవాలనుకుంటోందా? లేక

తెలిసే మాట్లాడుతుందా?

నాకు అర్థం కాలేదు.

“కమాన్ చెప్త నువ్వు చెప్పక పోతే గోదావరికి బయలుదేరి వెళ్ళి పోతాను లేవోడు. నా పనులన్నీ వచ్చిన రోజునే అయిపోయాయి. నీతో హేసీగా సెండ్ చేద్దామను కుంటే వాట్ కే దిస్ నాస్టేన్స్!” అంది.

చెప్పక తప్పదనిపించింది.

అసలు ఫస్ట్ నైట్ మంచే మొదలు పెట్టాలి- మొత్తం నా కాపురం అర్థం కావాలంటే!

* * * *

“ఫస్ట్ నైట్ సివిమాలో ఎరేంజ్ చేసే నట్లు చేయలేదు. మేడమీద డబుల్ బెడ్డా, సువాసనలు వెదజల్లే వూల మొక్కలు. వున్నమి తెల్లటి వెన్నలను పరుచుంది మా టెర్రస్. అమ్మా, నాన్నా నా ముఖం కోసం, కట్టం ఎక్కువే అయినా ఆఫీసరు, అందగాడు. పంపుంలో హోదా వున్న వాడై చీకారన్న ఆనందం అణువణువులోనూ వుంది.

“నా జీవితంలో మొట్టమొదటిసారిగా రెపార్టుకుండా మింగేసేలా చూసింది ఆయనై. ఎంత చూసినా తనవి తీరడం లేదు. ఎంత అందగాడు! అసలు సివిమా హీరోలు ఎందుకుపనికివస్తారు. నా దగ్గరకు వచ్చి “ఫస్ట్ నైట్ లో పాలగ్లామా, డ్రాక్స్ పట్టు, స్వీట్లు, ఇన్నీ ట్రాష్ ఓల్డ్ ట్రెడిషన్ అందుకే అనేమీ లేకుండా ఇక్కడ అంటేనువ్వు నేను సైన ఆకాశం మనం ఏం చేస్తానూ, ఎలా చేస్తున్నా ఎవరికి తెలియదు. పేరం

టాళ్ళు ఎవరినీ రావద్దని సీరియస్ గా చెప్పేశాను. మన మధ్య వాళ్ళెందుకు, పానకంలో వుడకలాగా” అంటూ అందంగా నవ్వుతుంటే అబ్బి ఎంత బావున్నాడో... దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. ఆ స్వర్ణ ఎంత తియ్యగా వుందో చెప్పలేను. వణుకుతున్న పెదవుల్ని అందుకున్నాడు.

తొలిముద్దు అనుభవం - మరచి పోలేను.

“నాకు ద్రస్టుంటే బాగోడు” అన్నాడు చెవిలో గొణుగుతూ.

నాకు భయమేసింది. తటపటా ఇస్తుండగా క్షణాల్లో నన్ను పాల రాతి విగ్రహంలా మంచోబెట్టాడు. ఆ తరువాత నాలో ప్రతి అంగం మీదా కనిత్యం చెప్పి మెప్పించాడు. బహుశా స్వర్ణమంటే ఇలాగే వుంటుందేమో అనిపించింది. ఎంత తీయని అనుభూతి! మొగ్గలా ముదురుకు పోయిన నన్ను వువ్వలా మలచు కున్నాడు. ఇద్దరం చెరిసగమయి పోయాం. ఏ సగమెవరమో తెలియని తమకంలో తడిచి ముద్దయిపోయాం. వశ్యం తాదూదిపింజలా తేలిపోతూంది. నేనెంత అద్భుతవంతు రాల్చి, నాలో నేనే ముదిసిపోయాను.

“ఇది ఫస్ట్ ఎక్స్ పీరియన్స్!” ఆయన గొంతు విని తృప్తిపడ్డాను. క్షణం తేరుకోలేక పోయాను.

“అడిగిన దానికి సమాధానం చెప్పవేం?” సిగరెట్ వెలిగిస్తూ అడిగారు. తలదించుకుని చూపులు నేలకురాస్తూ పైటతో చెవులు కప్పకొని ఓరగా నుంచున్నాను.

“కాలేజీలో చదువుకున్న రోజుల్లో ఎవరినీ ప్రేమించలేదా?” నూటిగా

1-0-05 బాలకృష్ణ

నా కళ్ళలోకి చూస్తూ అడిగాడు.

ఆ ప్రశ్నను దైత్యుల చేతులలో చాలా కష్టమయ్యింది. యాంత్రికంగా లేదన్నట్టు తల వూసాను.

“నాన్నెన్! ఇంత అందంగా వున్న నిన్ను ఎవ్వరూ ఏ ఒక్కరూ ప్రేమించ లేదంటే నేను నమ్మటంతటి పూలవి కాను. యూగాట్ ఇట్ చెప్తా నీ మనసును దోచుకున్న సీయూడెవరో చెప్పే సెయ్యి. ఫస్ట్ వైట్ ఫ్రీ ఎండ్ ఫ్రాంక్ గా వుండాలి. నువ్వు నీ ఎక్స్ పీరియన్స్ నైస్ చెప్తా నేను నా ఎక్స్ పీరియన్స్ చెబుతాను!” అంటూ ఉత్సాహంగా ముందుకు జరిగాడు. నన్ను దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. అతని గుండెల మీద వాలిపోయాను.

“కమాన్ డియర్ చెప్తా” అంటూ నా గెడ్డం వుచ్చుకుని బ్రతిమాలుతున్నట్టుగా అడిగాడు.

“నా కట్టాంటి దర్శిదపు ఎక్స్ పీరియన్స్ ఏమీ లేవండీ స్ట్రీట్! ఇంకెవ్వరూ ఇలాంటి ప్రశ్నలు నేయొద్దండీ!” దైత్యం చేసి బయటకి అనేకాను. జోకులాగా ఫీలయ్యి పగలబడి నవ్వుసాగాడు.

“ఫెంటాస్టిక్ నరూ. పోనీ నా ఎక్స్ పీరియన్స్ చెప్పమంటావా” అంటూ చెప్పబోతుండగా అతని నోటికి అడ్డంగా నా చెయ్యి వుంచి “స్ట్రీట్ నన్ను క్షమించండి! టాపిక్ మార్చండి” అన్నాను.

“అరె ఇది చాలా ఇంటెస్టింగ్ టాపిక్. నా ఫస్ట్ లవ్ అలిత. చాలా స్మార్ట్ గా వుంటుంది. పిక్చర్ లో ఒకటయ్యాం. చాలా బాగా కోఆపరేట్ చేస్తుందిలే. కస్ ఇచ్చిందంటే అయిదు ఏమిషాలు వదలమన్నా వదలదు. ఇక సెక్స్ లో పాల్గొంటే ఒక రోజంతా తను లేవదు. నన్ను లేవనివ్వదు! మోస్ట్ ట్యుకల్ చాప్!” అన్నాడు జ్ఞాపకాలు నెమరువేసుకుంటూ.

“అయిపోయింది. జీవితంలో ఏది ఎనభాదదని ప్రీ కోరుకుంటుందో అది ఏవేకాను భూమి, ఆకాశం కలిపి తిరుగుతున్నట్టు అనిపించింది. ఆ రోజు నుంచి ప్రతిరోజూ ఒక ప్లాన్ బ్యాక్ చెప్పేవారు. ఆ తరువాత

"జస్ట్ ఫర్ ఏ ఛేంజ్" అంటూ తన ఆసీసు స్టాఫ్ని ఇంటికి తెచ్చు కునేవారు. ఏం చేయగలను? ఎలా ప్రతిఘటించగలను? తను ఎవరితో ఏలా ఎంజాయ్ చేశాడో చెబుతుంటే చావాలనిపిస్తుంది. నిజం చెప్పాల్సి వచ్చినప్పుడు కూడా దైర్యం చాలడం లేదు. బ్రతుకు మీద ఆశ వుంది. బ్రతకాలని వుంది. అమూల్య!" అంటూ భోరున ఏడ్చేసింది మనసిల్లలా.

"ఇట్టాల్ రైట్! అంతేకదా. ఈ మాత్రం దానికి ఇలా దీలా పడిపోతే ఎలాగే మీ వారికి నేను కావాలి. ఓ.కె. మేడ మీద ఎర్రంట్ చెయి నేను రెడీ. బట్ నువ్వు నేను చెప్పి నట్టు చెయ్యాలి" అంటూ చేతిలో చెయ్యి వేయించుకుంది.

* * * *

"నరూ మై స్వీట్ హార్ట్... యూ ఆర్ గ్రేట్. పురాణ కథల్లో అన నూయో, అవలమ్మో ఎవరో మొగు డికోసం ఎవరో గ్లామర్ గాల్ కాళ్ళు పట్టుకుందట. నువ్వు ఏ ఫ్రెండ్ కాళ్ళుపట్టుకున్నావు. ఇవ్వదు మారు పైసల భారత వారివి. హిందూ స్త్రీని అనిపించుకున్నావు. పతివ్రతల లిస్టులో చేరిపోయావు. ఎక్కడ మీ ఫ్రెండ్ అ...మూల్య!" అంటూ హుషారుగా అప్లయిర్ మెట్లక్కీ మేడ మీద హాల్లోకి పరుగు తీశాడు.

"వెల్ కమ్ డియర్. ఎవార్మ్ వెల్ కమ్. మై డియర్ మోహనా!" అంటూ చేతులు చాచింది అమూల్య.

వైట్ డ్రాఫ్ట్ పరెంట్ వీరలో మెరిసి పోతోంది. రివ్యూన వెళ్లి గాడంగా కౌగిలించుకోవోయాడు.

"డోలర్ బి సిల్వీ. తొందర పడ తారెందుకూ అన్నదే అంత తొందర యితే తెల్లార్లు ఏం చేయాలని?" అమూల్య కసిగా అడిగింది.

"ఓహ్, నందరపుల్ పాయింట్. చెప్త వాట్ దూయూ వాంట్. ఏవీ హాట్ ఆర్ కూల్. లిక్కర్స్ ఏమి తెప్పించమంటావు?" దగ్గరకు జరు గుతూ అడిగాడు.

"అబ్బ అనవసరంగా టైమ్ వేస్తు చేస్తున్నారు. మీ ఎక్స్పీరియన్స్

చెప్పండి!" అంది అమూల్య మత్తుగా.

"మైగాడ్, అసలు నాక్కావలసిన అడది ఇలా వుండాలి. మన ఇద్దరి టిస్టులూ కలిపేయి. గత జన్మలో ఒక వేళ జన్మలంటూ వుంటే నువ్వు డెఫినెట్ గా నా భార్యవే వుంటావు. ఒకవేళ వుండకపోతే వచ్చే జన్మలో అవుతావు. ఖైదీలై నా ఎక్స్పీరియన్స్ నైవ్ అడిగావు కదూ. వెంబర్ వన్ రోజూ. చాలా అందంగా వుంటుంది. వీలాగే" అన్నాడు అమూల్య బుగ్గను చిదిమి.

"అలితకదూ?" ఎదురు ప్రశ్న వేసింది అమూల్య.

"నరూ నీ మైండ్ చెడగొట్టింది. అసలు నా ప్రీవియస్ ఎక్స్పీరియన్స్ లో టైమ్ వేస్ట్ చేయవద్దు. నా గురించి నరూ అప్లీ చెప్పేసింది కదా. నువ్వు అలా డ్రావ్ తో వుంటే బాగోడు. వేకెడిగావుంటే నాకీష్టం. కమాన్ కోఆస్" అంటూ పైటలా గాడు. క్రిందనుంచి నవ్వులు విసి ప్పున్నాయి. నరూ నవ్వులు.

నరూతోపాటు ఎవరో మగగొంతు కూడా విసిపిస్తోంది. మోహన్ క్షణం ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"క్రింద ఎవరు?" అనుమానంగా అడిగాడు.

"ఎవరయితే మీకేం... కమాన్ డియర్ టైమ్ వేస్ట్ చేయకండి!" అంటూ అమూల్య చెయ్యి పట్టుకు లాగింది. దగ్గరకు రావోయాడు. క్రిందనుంచి మళ్ళీ పగలబడి నవ్వు తున్న నవ్వుల శబ్దం. అడమ గల గొంతులు మిలితమై విసిపిస్తు న్నాయి. "క్రింద ఎవరూ నీ బోయ్ ఫ్రెండ్!" ఈసారి సీరియస్ గా అడి గేడు. అమూల్య నమాధానం చెప్త లేదు.

"ఎవరు అతగాడు చెప్పనూ" అరి చాడు మోహన్.

"నూ ఆయన!"

"నువ్వు నా దగ్గరికి వస్తున్నట్టు తెలుసా?" కంగారు పడుతూ అడి గేడు.

"తెలుసు!" తాపీగా చెప్పింది.

"అంటే?"

"అంటే- తమరు నన్ను ఎలా గయినా కావాలన్నారు కదా. మీ ఆవిడ మా వారికాళ్ళు పట్టుకుంది. మా వారు ఒప్పుకున్నారు. బట్ ఒక షరతు మీద! మరీ మా వారికి ఎంట ర్ టైమ్ మెంట్ కావాలి కదా. అందుకు మీ ఆవిడను కోరుకున్నారు. అర్థమ య్యేట్లు చెప్పింది అమూల్య.

"నరూ ఒప్పుకుందా?"

"అప్పుడుకదా. మీరు నన్ను కావా అనుకున్నప్పుడు మా వారు మీ అనిద్ది కావాలని కోరుకోవడంలో తప్పలేదుగా" అంది అమూల్య.

"నువ్వులో మీ ఆయన ఎవ్వడో వ్యాడు?"

"మేమే రప్పించాం. అబ్బ రండి!" అంటూ ముందుకు జరిగింది అమూల్య.

"నో. ఇలా జరగడానికి వీలులేదు. నరూ... నరూ... యూ డెవిల్!" అంటూ క్రిందకు పరుగులంకించు కున్నాడు.

పోసాలో అమూల్య మొగుడు పడుకున్నాడు. కాళ్ళ దగ్గర నరూ కూర్చుంది. మొగుడి రాకను పట్టించుకోలేదు.

"నరూ ఎంతకు తెగించాన్?" అంటూ చాచి చెంప దెబ్బ కొట్టవో యాడు. ఆ చేతిని అలాగే గాల్లోనే అదిమి పట్టుకున్నాడు అమూల్య భర్త సుందరం.

"వాట్ కే దిస్. ఎన్ని గుండెలు?" మోహన్ అనవసరంగా అరిచాడు. ఆ ప్రశ్నే నేనూ వేస్తున్నాను. ఎన్ని గుండెలు. నువ్వనలు చదు వుకున్నావా? చదువుకుంటే ఇదేనా

సంస్కారం?"

"నువ్వు చేసే పనేమిటి?"

"ఇదియట్. నరూ నాకు చెల్లెల్లాంటిది. నీ కళ్ళు తెరి పించాలనే అమూల్య నేనూ ఈ నాటకం ఆడాము. పరాయి అడ వాళ్ళతో పొందు అంత ముఖంగా వుంటుందేం. నీ భార్య శీలవతిగా వుండాలి. నీ భార్య కళ్ళ ముందు ఊరందరి భార్యల శీలంతో అడు కోవాలి. చీచి. పేరుకు పెద్ద ఆళ్ళ నరువి. నీ నిజస్వరూపం బయట పడితే ఎంత అసహ్యించుకుంటారో ఎన్నడయినా ఆలోచించావా? నరూ కావురం పరిదిద్దడం కోసం నేనూ అమూల్య గనుక పరిపెట్టుకున్నాం. అదే మరొకరయితే ఎన్ని అనర్థాలకు దారి తీసేది? నీ భార్య మీద పరాయి మగాడి చెయ్యి పడితే నీ కెలా ప్రాణం విలు ల్లాడిపోతుందో పరాయి మగాళ్ళకీ అలాగే వుంటుంది. ఇక నుంచైనా ఒళ్ళు దగ్గరుంచుకుని ప్రవర్తించు. వస్తా చెల్లెమ్మా" అంటూ సుందరం మోహన్ నమాధానం కోసం ఎదురు చూడకుండా బయటికి నడిచాడు. అమూల్య బయటికి వెళ్తూ "కూల్ డౌన్ మిస్టర్ మోహన్. జీవితం విలువైనది. పవిత్రమయినది. క్షణికా వేశంలో తుచ్ఛమయిన ముఖంకోసం గుడ్డిగా ప్రవర్తించకు. బంగారు బొమ్మలాంటి భార్యకు అన్యాయం చేయకు బాయ్!" అంటూ పరుగు లాంటి నడకతో బయటికి నడిచింది అమూల్య.

"నరూ మెత్తగా కనిపించి ఎంత నాటకం ఆడావు. ఇదంతా ఎందుకు చేశాన్?" మోహన్ అడిగాడు.

నరూ గోముగా అతని గుండెల మీద వాలిపోతూ "మీరు అంటూ వుంటారుగా 'జస్ట్ ఫర్ ఏ ఛేంజ్' అని. అందుకోసం, నా కోసం కాదు. మీ కోసం, మొమ్మల్ని శాశ్వతంగా గెలుచుకోవడం కోసం. ఒక నుంచి మార్చుకోసం" అంటుం డగా మోహన్ నొణుకుతున్న నరూ పెదవుల్ని అందుకున్నాడు తనలో కలిగిన కనువిన్నకీ కృతజ్ఞతగా.

అమ్మ: ఏరా నుంచం క్రింద దూరి ఏం చేస్తున్నావురా? కొడుకు: దోసులకు కనబడకుండా నున్నా. అమ్మ: ??? -ఎస్.కె.వమీర్ బాబు, ఒంగోలు.